

mig at anbefale Dagsordenen i den foreslaaede Form. Jeg haaber, at den højtærede Justitsminister vil lade foretage en grundig Undersøgelse af, med hvilken Ret Apotekerne besidde deres Privilegier, og dernæst, paa hvilken Maade Afløsningen kan ske, hvis der viser sig nogen Grund til at foretage en saadan. Der er jo bragt flere Ting frem, som slet ikke ere tagne med i Kommissionen. Hvis Afløsningen skulde ske, maa man antage, at den Apoteker, hvis Privilegium bliver afløst, og som faar Lov til at fortsætte sin Næring, altid vil have nogen Fordel af, at hans Apotek allerede har faaet et vist Renomme, saa der ingen som helst Grund vil være til at give ham fuld Erstatning for hans Privilegium, naar han alligevel beholder sin Næring.

Wagner: Jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning, da mine Udtalelser ere blevne kritiserede af den sidste ærede Taler, men samtidig vil jeg bede undskylde, hvis jeg har misforstaaet det ærede Medlem, da jeg ikke har kunnet høre det meste af, hvad han sagde. Saa vidt jeg forstod ham, blev det bebrejdet mig, at jeg havde bestridt, at den nuværende Ordning var forældet. Tværtimod jeg indrømmede, at den er forældet; jeg har selv sagt, at den var gammeldags paa flere Punkter, fordi man fik Medicinen saa urimelig billig her til Lands, billigere end noget andetsteds. Men gamle Ting kunne jo ogsaa være gode; vi kunne blot nævne f. Eks. gamle Møbler; jo mere ormstukne og skævbenede de ere, desto højere ere de i Pris. Det forældede er virkelig ikke altid saa slemt. Udtalelserne om, at Medicinens Billighed skulde være illusorisk, giver mig Anledning til at supplere mine tidligere Bemærkninger. I Virkeligheden have vi Medicinen endnu langt billigere end til den Pris, hvormed den figurerer i Medicinaltaksten. Det skal være kommet saa vidt, at omtrent Halvdelen af Medicinen udleveres gennem Sygekasserne, idet vi ere i Færd med at gaa op i en stor Sygekasseenhed. Det er glædeligt, men det fører til, at der kommer yderligere meget stor Rabat paa Medicinaltaksten, saa at den Pris, der betales af Publikum, i Virkeligheden er langt lavere, end der staar paa Medicinaltaksten. Lige over for den ærede Ordfører skal jeg gerne indrømme, at der er Ulemper, naar man paa Landet bor langt fra Apoteker, men det vil jo efterhaanden blive afhjulpet, og man vil være sikker paa efterhaanden at faa det ordnet paa en bedre Maade, end

man vilde faa det, hvis den ærede Ordfører fik sin Vilje, thi han vil have Apotekernæringen som fri Næring, og det er da, som det ærede Medlem for Aarhus har bemærket i Betænkningen, højest sandsynligt, at de tyndt befolkede Egne vilde blive daarlig forsynede med Apoteker, da Afsetningen vil være for ringe, medens der vil komme en stor Mængde Apoteker i de tæt befolkede Egne, hvor der i Forvejen er Apoteker nok.

Rørdam: Jeg maa maaske til den ærede sidste Taler sige, at for det første er der en meget stor Del Medikamenter, der ikke ere underkastede Taksten, nemlig alt, hvad der sælges i Haandkøb, saa dette er maaske langt dyrere her end andre Steder. Saa maa man heller ikke glemme en Ting, at her have Apotekerne en Ret til altid at faa deres Regninger betalte forud for andre, det have de maaske ikke andre Steder, og endvidere er Forholdet enkelte Steder et saadant, at Sygekasserne skulde henvende sig til bestemte Apoteker.

Høegh-Guldberg: Jeg vil blot over for det ærede Medlem for Helsingør (Chr. Rasmussen) bemærke, at jeg ikke anser det for fuldt passende, naar han refererer, hvad der skal være forhandlet i Udvalgmøderne; men jeg skal i øvrigt ikke gøre nogen Hemmelighed af, at jeg foretrækker Statsapoteker fremfor at give Næringen fri. Til den ærede Ordfører (Busk) skal jeg bemærke, at han maa ikke glæde sig mere over min Tilslutning til Dagsordenen, end jeg har givet Anledning til. Min Tilslutning gaar kun ud paa, at naar det er givet — og det anser jeg det for at være — at Flertallet i denne Sal ikke vil forhandle Lovforslaget, som det er forelagt, saa har jeg intet imod at gaa med til at opfordre den højtærede Minister til at fremsætte et udvidet Lovforslag til Apotekervæsenets Ordning, men det skulde da være en Ordning alene i den Retning, som jeg har udtalt mig for i den motiverede Mindretalsbetænkning, der er fremlagt her i Salen.

Chr. Rasmussen: Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Wagner) udtalte, da han forrige Gang havde Ordet, at det forekom ham, at man stillede sig noget uvillig over for Indehaverne af Apotekerprivilegierne, og at denne Uvilje maaske bundede i en Misundelse over, at disse Indehavere i Reglen ere ret velhavende Folk. Jeg skal dertil blot tillade